

KONVENCIJA

IZMEĐU VLADE FEDERATIVNE NARODNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE I VLADE NARODNE REPUBLIKE MAĐARSKE O UREĐENJU PITANJA SOCIJALNOG OSIGURANJA NJIHOVIH DRŽAVLJANA

"Službeni list FNRJ" - Dodatak, br. 8/58, 5/59

"Službeni list SFRJ" - Međunarodni ugovori i drugi sporazumi, br. 3/60, 9/64, 33/75

Vlada Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Vlada Narodne Republike Mađarske rešile su da u duhu uzajamnosti i pune ravnopravnosti obezbede na polju socijalne sigurnosti svojim državljanima, koji stalno ili povremeno rade, odnosno borave na teritoriji jedne ili druge Strane, davanja iz socijalnog osiguranja na koja imaju pravo. U tu svrhu su se njihovi punomoćnici, pošto su razmenili svoja punomoćja nađena u dobroj i pravilnoj formi, sporazumeli o sledećem:

GLAVA I OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

(1) Ovom Konvencijom Strane Ugovornice uzajamno obezbeđuju prava iz socijalnog osiguranja radnika, nameštenika i sa njima izjednačenih lica (u daljem tekstu "radnici"), bez obzira na to, da li ovlašćenik boravi na području jedne ili druge Strane i po čijem zakonodavstvu postoji osiguranje, ukoliko se radi o sticanju, ustanovljenju ili održanju prava koja se osnivaju na sledećim zakonodavstvima:

u Jugoslaviji:

a) zakonodavstvo o socijalnom osiguranju radnika i službenika i njihovih porodica;

b) zakonodavstvo o dodacima na decu;

c) zakonodavstvo o materijalnom obezbeđenju radnika i službenika za vreme privremene neuposlenosti;

u Mađarskoj:

a) zakonodavstvo o bolesničkom osiguranju radnika;

b) zakonodavstvo o penzijama iz socijalnog osiguranja radnika;

c) zakonodavstvo o porodičnim dodacima;

d) zakonodavstvo o obezbeđenju pomoći za slučaj neuposlenosti.

(2) Ova Konvencija se odnosi i na prava koja se osnivaju na propisima kojima se menjaju ili dopunjuju zakonodavstva navedena u stavu (1) ovog člana. Međutim, ako se tim izmenama i dopunama obuhvataju nove kategorije lica ili se ustanovljavaju nove vrste davanja, Konvencija će se na njih odnositi samo ako nijedna Strana Ugovornica u roku od tri meseca od saopštenja izmena i dopuna u smislu člana 28. ne izjavi protivljenje.

(3) Ukoliko jedna od Ugovornih Strana izvrši izmene u zakonodavstvu navedenom u stavu (1) putem Konvencije o socijalnom osiguranju sklopljenom sa trećom državom, ova Konvencija će se odnositi na prava koja iz toga proizlaze samo ako se Strane Ugovornice s tim saglase.

Član 2.

Državljeni Strana Ugovornica izjednačeni su u pravima i dužnostima koja proizlaze iz zakonodavstva navedenih u članu 1. ukoliko ovom Konvencijom nije drugačije određeno.

Član 3.

(1) Radnici Strana Ugovornica osigurani su po zakonodavstvu o socijalnom osiguranju one Strane Ugovornice, na čijem području obavljaju delatnost (zanimanje) koja je odlučna u pogledu njihovog osiguranja.

(2) Od odredbe sadržane u stavu (1) postoje sledeći izuzeci:

a) Radnik preduzeća odnosno poslodavca sa sedištem na teritoriji jedne Strane Ugovornice upućen radi obavljanja posla na teritoriju druge Strane ostaje osiguran po zakonodavstvu one Strane Ugovornice na čijem području je sedište preduzeća, odnosno poslodavca koji ga šalje.

b) Radnici saobraćajnih i transportnih preduzeća podrazumevajući i radnike vazduhoplovnih i brodarskih preduzeća i pošte, kao i radnike koji obavljaju kontrolu prometa među dvema zemljama osigurani su po zakonodavstvu one Strane Ugovornice na čijem području je sedište njihovog preduzeća, odnosno organa koji ih šalje.

(3) Lica koja primaju penziju, ako nisu osigurana kao radnici, osigurana su po zakonodavstvu one Strane ugovornice, čiji je nosilac osiguranja dužan da plaća penziju u smislu ove konvencije. Ako bi po ovoj odredbi postojalo dvostruko osiguranje, osiguranik će biti osiguran po zakonodavstvu strane ugovornice, na čijem području ima stalno mesto stanovanja.

Član 4.

(1) Kada je državljanin jedne Strane Ugovornice u radnom odnosu kod sopstvenog diplomatskog ili konzularnog predstavništva ili kod njegovog šefa, članova i drugih nameštenika na teritoriji druge Strane Ugovornice, on će biti osiguran po zakonodavstvu Strane Ugovornice kome pripada diplomatsko odnosno konzularno predstavništvo, ukoliko radnik nije stalno nastanjen na teritoriji gde predstavništvo radi.

(2) Kada radnik, koji je u radnom odnosu kod diplomatskog ili konzularnog predstavništva ili njegovog šefa, člana ili drugih nameštenika, nije državljanin Strane Ugovornice kome pripada diplomatsko ili konzularno predstavništvo, ili ako je on njen državljanin ali je stalno nastanjen na teritoriji gde radi predstavništvo, on će biti osiguran u smislu stava (1) člana 3.

Član 5.

Nadležne upravne vlasti Strana Ugovornica mogu se sporazumeti o odstupanjima od propisa člana 3. i 4. u pogledu osiguranja određenih kategorija radnika i uživalaca penzije.

Član 6.

(1) Kod utvrđivanja prava na davanja iz socijalnog osiguranja uračunaće se uzajamno sve vreme osiguranja ili s tim izjednačeno vreme, provedeno na području obeju Strana Ugovornica, koje po zakonodavstvu koje važi na odnosnom području treba uzeti u obzir kod ustanovljenja prava na davanja.

(2) Neće se vršiti uračunavanje vremena osiguranja ili izjednačenog vremena u smislu stava (1) pri utvrđivanju prava na davanja, koje je predviđeno u zakonodavstvu jedne Strane.

(3) Kod uračunavanja u smislu ovog člana, od vremena koja padaju u isti kalendarski period uzeće se u obzir vreme provedeno u obaveznom osiguranju. Ako ovlašćenik u odnosnom kalendarskom periodu nije bio obavezno osiguran, uzeće se u obzir vreme provedeno kod one Strane Ugovornice, na čijoj teritoriji stanuje u vreme podnošenja zahteva. Ako u to vreme stanuje na teritoriji treće zemlje, uzeće se u obzir vreme provedeno kod Strane Ugovornice kod koje je ovlašćenik bio poslednji put osiguran.

Član 7.

Ako po zakonodavstvu jedne Strane Ugovornice iznos penzije, odnosno drugog davanja u novcu treba izračunati na osnovu proseka zarade primljene za određeni period trajanja osiguranja, kod utvrđivanja prosečne zarade uzeće se u obzir samo zarada primljena u periodu osiguranja provedenog po zakonodavstvu one Ugovorne strane, čiji nosilac osiguranja utvrđuje penziju odnosno drugo davanje u novcu.

Član 8.

Nosioci osiguranja Strana Ugovornica moći će vršiti ograničenja kod ustanovljenja, odnosno plaćanja penzija ili drugih davanja predviđena u njihovim zakonodavstvima samo na osnovu zarada ili prihoda, koji potiču sa sopstvene teritorije.

Član 9.

(1) Kada zakonodavstvo jedne od Strana Ugovornica uslovljava sticanje, održanje ili ponovno uspostavljanje prava boravkom na njenoj teritoriji, nosioci osiguranja Strana Ugovornica će boravak na teritoriji druge Strane Ugovornice smatrati boravkom na svome području.

(2) Odredbe stava (1) primeniće se i na plaćanje penzija i drugih davanja u novcu, ako ovlašćenik boravi na teritoriji druge Strane Ugovornice s pristankom nosioca osiguranja koji je obavezan na plaćanje. Pristanak nosioca osiguranja nije potreban ako ovlašćenik stanuje na teritoriji svoje zemlje ili se vraća u nju.

GLAVA II DAVANJA U SLUČAJU BOLESTI

Član 10.

Davanja iz osiguranja za slučaj bolesti, podrazumevajući i slučaj materinstva i smrti, pružaće na svoj teret i po odredbama zakonodavstva koja za njega važe onaj nosilac osiguranja kod koga je osiguranik, odnosno član njegove porodice stekao to pravo.

Član 11.

(1) Ako je lice, koje ima pravo na davanja u naturi od nosioca socijalnog osiguranja jedne Strane Ugovornice, stalno nastanjeno na teritoriji druge Strane, ili tamo boravi po službenom poslu (član 3 stav (2) i član 4 stav (1)), nosilac osiguranja nadležan po mestu boravka dužan je da mu po svojim propisima i na svoj teret pruži:

- a) opštu lekarsku negu;
- b) specijalističku negu;
- c) lekove;

(2) Davanja uaturi koja nisu navedena u stavu (1) pružaće licima navedenim u tome stavu nosilac osiguranja nadležan po mestu stanovanja, odnosno boravka prema propisima i na teret nosioca osiguranja označenog u članu 10.

(3) Kada lice koje ima pravo na davanja uaturi privremeno boravi na teritoriji druge Strane Ugovornice, nosilac osiguranja nadležan prema mestu boravka dužan je da mu, u smislu stava (1), pruži opštu i specijalističku lekarsku negu i lekove potrebne da se spreči pogoršanje stanja i omogućí povratak, a u slučaju nužne potrebe da mu, u smislu stava (2), pruži i bolničku negu i potreban prevoz.

(4) Nadležne upravne vlasti Strana Ugovornica mogu se sporazumeti da izvesna davanja uaturi pružaju na drugi način nego što je predviđeno u ovom članu.

(5) Nadležne upravne vlasti Strana Ugovornica će sporazumno regulisati način na koji će se vršiti davanja uaturi po ovom članu, kao i način naknade za takva davanja vršena na teret druge Strane.

GLAVA III DAVANJA U SLUČAJU NESREĆE NA POSLU I PROFESIONALNE BOLESTI

Član 12.

(1) Davanja u slučaju nesreće na poslu pružaće po zakonodavstvu koje za njega važi onaj nosilac osiguranja kod kojeg je povređeni bio osiguran u vreme nesreće.

(2) Davanja u slučaju oboljenja od profesionalne bolesti pružaće po zakonodavstvu koje za njega važi onaj nosilac osiguranja kod koga je ovlaštenik bio osiguran u vreme nastanka bolesti. Ako je osiguranik radio na teritoriji obeju Strana Ugovornica na mestu (zaposlenju) gde je bio izložen opasnosti oboljenja od iste profesionalne bolesti, na davanje je obavezan onaj nosilac osiguranja, kod koga je osiguranik bio poslednji put osiguran.

(3) Ako se osiguraniku, čija je radna sposobnost usled nesreće na poslu ili profesionalne bolesti nastale na teritoriji jedne Strane Ugovornice već smanjena, ova radna sposobnost dalje smanji usled nesreće na poslu ili profesionalne bolesti nastale kasnije u vezi sa radom na teritoriji druge Strane, davanja će pružiti nosilac osiguranja ove druge Strane. Ako je ovakav radnik na osnovu prijašnje nesreće na poslu ili profesionalne bolesti primio invalidninu ili invalidsku penziju, nosilac osiguranja koji ustanovljava invalidninu ili invalidsku penziju na osnovu ukupnih posledica dužan je da o tome obavesti nosioca osiguranja druge Strane Ugovornice u svrhu obustave plaćanja invalidnine ili invalidske penzije. Ako se po zakonodavstvu koje važi za nosioca osiguranja koji je dužan da određuje invalidninu ili invalidsku penziju na osnovu kasnije nesreće na poslu ili profesionalne bolesti, ova ne može odrediti ni na osnovu ukupnih posledica, ili ako bi invalidnina ili invalidska penzija koja bi se odredila na osnovu ukupnih posledica bila manja od već utvrđene invalidnine, odnosno invalidske penzije, nosilac osiguranja koji plaća raniju invalidninu odnosno invalidsku penziju ne može ove obustaviti.

(4) Ako se bez nove nesreće na poslu ili profesionalnog oboljenja smanji radna sposobnost lica koje prima invalidninu ili invalidsku penziju od nosioca osiguranja jedne Strane Ugovornice na osnovu nesreće na poslu ili profesionalne bolesti, nosilac osiguranja koji plaća invalidninu ili penziju dužan je da izvrši eventualnu reviziju invalidnine odnosno invalidske penzije i onda, ako je ovlaštenik u vreme pogoršanja bio osiguran po zakonodavstvu druge Strane Ugovornice.

(5) Nesrećom na poslu u smislu ovog člana smatra se i nesreća, koja se radniku dogodi za vreme putovanja na teritoriju druge Strane Ugovornice radi stupanja na posao u smislu važećeg ugovora, pod uslovom da putovanje nije prekidao i da je putovao uobičajenim putem od polaznog do radnog mesta. Ovo će se primeniti i na nesreću na poslu koja se dogodi radniku na teritoriji Strane Ugovornice nadležne po mestu zaposlenja za vreme putovanja kada se neposredno po isteku svog ugovora vraća u stalno mesto svog stanovanja. Davanja na osnovu ovakve nesreće na poslu pružiće nosilac osiguranja, one Strane Ugovornice, po čijem bi zakonodavstvu radnik koji je pošao na rad bio osiguran, odnosno po čijem zakonodavstvu je radnik bio osiguran pre isteka ugovora.

(6) Na davanja u naturi u slučaju nesreće na poslu ili profesionalne bolesti primenjivaće se odredbe člana 11.

GLAVA IV PENZIJE U SLUČAJU STAROSTI, INVALIDNOSTI I SMRTI

Član 13.

(1) O zahtevu za starosnu, invalidsku kao i porodičnu penziju rešava svaki nosilac osiguranja Strana Ugovornica po svome zakonodavstvu sabirajući osiguranja (član 6) i ako podnosilac zahteva ispunjava propisane uslove, utvrđuje penziju uzimajući u obzir vreme provedeno na teritoriji obeju Strana Ugovornica. Od ovako utvrđene penzije svaki nosilac osiguranja će plaćati ovlašteniku razmerni deo prema vremenu provedenom u njegovom osiguranju.

(2) Ako podnosilac zahteva i posle sabiranja vremena provedenog na teritoriji obeju Strana Ugovornica ispunjava propisane uslove samo po zakonodavstvu jedne Strane Ugovornice, iznos penzije koju će plaćati nosilac osiguranja ove Strane Ugovornice ne može biti manji od onog na koju bi podnosilac zahteva imao pravo bez uračunavanja vremena provedenog na teritoriji druge Strane Ugovornice. Ako podnosilac zahteva posle ispuni uslove i po zakonodavstvu druge Strane Ugovornice, penzija će se ponovo utvrditi, po odredbama stava (1).

(3) Ako je ukupni iznos razmernih delova, koji po odredbama stava (1) treba da plaćaju nosioci osiguranja obeju Strana Ugovornica manji od najmanjeg iznosa penzije propisanog u zakonodavstvu Strane Ugovornice nadležne po mestu stanovanja ovlaštenika, on ima pravo na dopunu do iznosa te razlike. Dopunu će ovlašteniku plaćati nosilac osiguranja Strane Ugovornice nadležne po mestu stanovanja ovlaštenika.

(4) Ako po zakonodavstvu nosioca osiguranja koji vrši sabiranje vremena u smislu stava (1) vreme provedeno na poslu štetnom po zdravlje ili pod teškim uslovima daje podnosiocu zahteva pravo na pogodnosti, i vreme provedeno na takvim poslovima na teritoriji druge Strane Ugovornice uračunaće se sa istim pogodnostima.

(5) Neće se primeniti odredbe stava (1) - (4):

a) ako podnosilac zahteva traži da se ne vrši uračunavanje vremena provedenog na teritoriji druge Strane Ugovornice, ili

b) ako se radi o takvoj vrsti penzije koja je predviđena samo u zakonodavstvu jedne Strane Ugovornice.

Član 14.

Neće se plaćati invalidska penzija dok nosilac osiguranja bilo koje Strane Ugovornice plaća ovlašteniku novčana davanja u slučaju bolesti.

Član 15.

Ako užiualac penzije stekne novo vreme osiguranja kod nosioca osiguranja bilo koje Strane Ugovornice i traži da mu se penzija odredi uzimajući u obzir i ovo vreme, ponovo će se povesti postupak za utvrđenje predviđen u članu 13.

GLAVA V DODACI NA DECU

Član 16.

(1) Dodatak na decu će utvrditi i plaćati po svojim propisima i na svoj teret nosilac osiguranja Strane Ugovornice na čijoj teritoriji je mesto stanovanja dece ovlaštenika.

(2) Ako se deca ovlaštenika presele na teritoriju druge Strane Ugovornice, nosilac osiguranja nadležan po novom mestu stanovanja plaćaće dodatak na dete po svojim propisima i na svoj teret počev od prvog dana meseca koji sledi preseljenju.

GLAVA VI POMOĆ ZA SLUČAJ NEZAPOSLENOSTI

Član 17.

Pomoć za slučaj nezaposlenosti pružaće se samo za vreme dok ovlaštenik boravi na teritoriji one Strane Ugovornice gde je stekao pravo na tu pomoć.

GLAVA VII OPŠTE ODREDBE

Član 18.

(1) Zahtevi i davanja kao i žalbe mogu se podneti kod odgovarajućeg organa bilo koje Strane Ugovornice. Zahtev odnosno žalba podneta kod odgovarajućeg organa jedne Strane Ugovornice smatraće se kao da je istovremeno podneta kod nadležnog organa druge Strane Ugovornice.

(2) Organ Strane ugovornice, kod kojeg je predat zahtev, žalba ili molba o kojima treba da odluči nadležni organ druge Strane Ugovornice dostaviće ove nadležnim organima sa raspoloživim podacima odnosno dokazima potrebnim za odluku.

(3) Nadležni organi svake Strane Ugovornice će na traženje nadležnih organa druge Strane Ugovornice, odnosno na molbu podnosioca zahteva dostaviti odnosno izdati podatke, dokaze i isprave potrebne za odluku o zahtevima podnetim na osnovu ove Konvencije ili za plaćanje penzija.

(4) Kod dopisivanja u vezi sa ovom Konvencijom između nadležnih organa odnosno sa interesentima moći će se upotrebljavati bilo koji od službenih jezika Strana Ugovornica.

Član 19.

Diplomatska i konzularna predstavništva obeju strana ovlaštena su da zastupaju svoje državljanke i da postupaju u njihovo ime u svim stvarima u vezi ove Konvencije i njenog

izvršenja kod nadležstva, nosioca osiguranja i drugih organa druge Strane, ukoliko je zainteresovano lice odsutno i nije imenovalo punomoćnika.

Član 20.

U cilju olakšanja postupka u vezi izvršenja ove Konvencije nadležna upravna vlast svake Strane Ugovornice odrediće na svojoj teritoriji centralni organ, koji će se starati da nadležni organi rešavaju o zahtevima dostavljenim od strane nadležnih organa druge Strane Ugovornice, kao i o tome da se pribave i dostave podaci, dokazi i dokumenta potrebna za rešenje zahteva, vršenje davanja odnosno plaćanja penzija.

Član 21.

(1) Eventualne sporove koji bi nastali prilikom primene ove Konvencije nadležne upravne vlasti Strana Ugovornica će rešavati ili pismeno ili putem paritetne komisije stručnjaka.

(2) Ako se u postupku po članu 1. ne bi postigao sporazum, Strane Ugovornice će rešenje spora predati arbitraži koja će se sporazumno obrazovati. Arbitraža će spor rešiti u skladu sa principima i duhom ovog Sporazuma i njena Odluka će biti obavezna za obe Strane Ugovornice.

Član 22.

(1) Ako se može utvrditi postojanje prava lica koje na osnovu ove Konvencije traži penziju ili drugo davanje u novcu, ali se pojavi spor o tome, na teret kojeg nosioca osiguranja ili u kojem razmeru treba da se vrši plaćanje, ovlaštenik ima pravo na predujam dok se spor ne reši u smislu člana 21. Predujam će utvrditi i plaćati u iznosu davanja koje se može utvrditi, nosilac osiguranja Strane Ugovornice na čijoj je teritoriji mesto stanovanja ovlaštenika.

(2) Nosilac osiguranja druge Strane Ugovornice nadoknadiće predujam plaćen na osnovu stava (1) nosiocu osiguranja koji ga je platio, u meri u kojoj bude obavezan na plaćanje u smislu odluke donete po članu 21.

(3) Ako je isplaćeni predujam veći od ukupnog iznosa na koji ovlaštenik ima pravo od nosioca osiguranja obeju Strana Ugovornica, nosioci osiguranja mogu da dobiju višak od davanja, odnosno dela davanja koje će da plate. Iznos odbitka ne može da pređe 20 postotaka davanja, odnosno dela davanja koje plaća nosilac osiguranja.

Član 23.

(1) Pri izvršenju ove Konvencije nosioci osiguranja i nadležne vlasti Strana Ugovornica će se uzajamno pomagati kao da se radi o izvršenju sopstvenog zakonodavstva o socijalnom osiguranju.

(2) Kada je za utvrđivanje i ostvarenje prava iz ove konvencije ili za vršenje davanja potreban lekarski pregled ili uverenje da je interesant u životu ili ustanovljenje drugih podataka ili razjašnjenje okolnosti, nosilac osiguranja nadležan po mestu boravka će na traženje nosioca osiguranja obaveznog na utvrđenje ili davanje izvršiti ispitivanja, odnosno preduzeti potrebno radi ustanovljenja podataka i saopštiti tražiocu rezultate ispitivanja ili ustanovljene podatke.

(3) Na traženje nosioca osiguranja jedne Strane Ugovornice će nosilac osiguranja druge Strane kao punomoćnik preduzeti potrebno radi ostvarenja i naplate potraživanja iz zakonodavstva o socijalnom osiguranju od fizičkih i pravnih lica čije je mesto stanovanja, odnosno sedište na teritoriji druge Strane.

(4) Strane Ugovornice neće tražiti nikakve naknade za rad ili usluge vršene po ovom članu.

Član 24.

Nosilac osiguranja jedne Strane Ugovornice može da ovlasti nosioca osiguranja druge Strane da na njegov teret isplati predujam u određenom iznosu ovlašćeniku koji boravi na teritoriji te druge Strane, a koji ima pravo na penziju ili drugo novčano davanje od nosioca osiguranja koji daje ovlašćenje.

Član 25.

Podnesci, spisi i dokumenta namenjeni ostvarenju prava iz ove Konvencije biće oslobođeni svih pristojbi i taksa. Oni ne moraju biti legalizovani sa strane diplomatskih ili konzularnih organa.

Član 26.

Doznaka novca u drugu zemlju koju povlači primena ove konvencije vršiće se shodno sporazumu koji u tom pogledu bude na snazi između dveju Strana ugovornica u vreme doznake.

Član 27.

(1) Nadležne upravne vlasti Strana Ugovornica ili organi koje oni odrede preduzeće mere potrebne za izvršenje ove Konvencije. Odredbe o izvršenju saopštiće se i nadležnoj upravnoj vlasti druge Strane Ugovornice.

(2) Predstavnici nadležnih upravnih vlasti, odnosno organi koje oni odrede sastajće se kad god to bude potrebno radi obezbeđenja jednoobraznog izvršenja ove Konvencije.

Član 28.

Strane Ugovornice će saradivati radi progresivnog razvijanja socijalnog osiguranja regulisanog ovim Sporazumom i u tom cilju:

a) njihove nadležne upravne vlasti obaveštavaće se međusobno o svom zakonodavstvu u predmetu socijalnog osiguranja;

b) stavljće uzajamno na raspolaganje statističke podatke korisne za teorijsko ispitivanje pojava u socijalnom osiguranju;

c) unapređivaće razmenu iskustava među organima koji se bave pitanjima socijalnog osiguranja.

Član 29.

Kada se u odredbama ove Konvencije spominju nadležne upravne vlasti, pod tim se podrazumeva:

u Federativnoj Narodnoj Republici Jugoslaviji sekretarijati Saveznog izvršnog veća nadležni za sprovođenje zakonodavstva navedenog u članu 1;

u Narodnoj Republici Mađarskoj Ministarstvo rada.

GLAVA VIII PRELAZNE I ZAKLJUČNE ODREDBE

Član 30.

(1) Odredbe ove Konvencije važiće i za prava na penziju dospela pre stupanja na snagu na osnovu ove Konvencije.

(2) Kod primene ove Konvencije treba uzeti u obzir i ono vreme osiguranja ili izjednačeno vreme koje su ovlaštenici navršili pre stupanja na snagu ove Konvencije.

Član 31.

(1) Vreme osiguranja ili izjednačeno vreme navršeno pre 29. maja 1956. godine smatraće se vremenom stečenim po zakonodavstvu one Strane ugovornice, na čijoj teritoriji je pomenutog dana bilo stalno mesto stanovanja lica koje je steklo očekivano ili dospelo pravo na penziju.

(2) Penzije dospele pre 29. maja 1956. godine utvrdiće i plaćati pod uslovima i u obimu propisanom u sopstvenom zakonodavstvu i primenom odredbe stava (1) nosilac osiguranja one Strane Ugovornice na čijem području je pomenutoga dana bilo stalno mesto stanovanja ovlaštenika. Ova odredba će se primeniti i na slučajeve u kojima je nosilac osiguranja druge Strane Ugovornice utvrdio penziju pre stupanja na snagu ove Konvencije.

(3) Za uračunavanje vremena kao i za utvrđivanja i plaćanja penzija na osnovu ovog člana Strane Ugovornice neće tražiti naknadu jedna od druge.

Član 32.

(1) Ova Konvencija će se podneti na odobrenje nadležnim organima dveju zemalja. Strane Ugovornice će se uzajamno obavestiti o odobrenju. Konvencija će stupiti na snagu prvog dana meseca pre kojeg obe Strane Ugovornice budu saopštile da je odobrenje usledilo.

(2) Konvencija će ostati na snazi godinu dana od dana stupanja na snagu i njezina će se važnost produžavati do kraja svake dalje kalendarske godine, ukoliko je bilo koja Strana Ugovornica ne otkáže do 30. juna prethodne kalendarske godine.

(3) U slučaju otkaza Konvencije njene odredbe će važiti i dalje u pogledu penzija utvrđenih pre prestanka njene važnosti, isto tako će nepromenjeno ostati na snazi i odredbe člana 31.

Član 33.

Ova Konvencija je sačinjena u dva primerka od kojih svaki na srpskohrvatskom i mađarskom jeziku. Oba primerka i oba teksta su jednako punovažna. U potvrdu čega su punomoćnici potpisali ovu Konvenciju i stavili svoje pečate.

Rađeno u Budimpešti, dana 7. oktobra 1957. god.

Za Federativnu Narodnu Republiku Jugoslaviju,
ing. Spasoje Velimirović, s. r.

Za Narodnu Republiku Mađarsku,
Jozef Mekis, s. r.